

บทความการวิจัย

ประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

สมลทา นาควนิช

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ข้าราชการครูและคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 93 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 215 คน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) ประสิทธิผลการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยโรงเรียนได้รับการสนับสนุนให้มีสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนมีการจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอและอยู่ในสภาพการใช้งานที่ดี ครูมีคุณธรรมและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนผู้ปกครอง และชุมชน มุ่งมั่น อุทิศตนในการสอนและพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี อุทิศเวลาให้กับการทำงาน มีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีการจัดกิจกรรมสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย และมีรายวิชาให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ นักเรียนมีมารยาท สุภาพเรียบร้อย และสัมมาคารวะ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี เห็นคุณค่าในภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมไทย มีวินัย และความรับผิดชอบ

2) ปัจจัยการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 86.80

3) ปัญหาและอุปสรรค พบว่า ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาการศึกษา บุคลากรขาดการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการจัดการขั้นพื้นฐาน ขาดบุคลากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาในด้านบริหารวิชาการยังไม่เพียงพอ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสาร สิ่งตีพิมพ์ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ประมวลความรู้จากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างคำถามให้ครอบคลุมกรอบทั้ง 3 ด้าน
4. นำแบบสอบถามที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม ความสมบูรณ์ ความ ถูกต้องตามเนื้อที่ที่ต้องศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. ดำเนินการเก็บข้อมูล

6. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

1) แบบสอบถามบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ข้าราชการครูและ คณะกรรมการสถานศึกษา ประเด็นในการสอบถามประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการดำเนินงานและการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้

ส่วนที่ 3 ประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วน จังหวัดนครศรีธรรมราช

2) แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียน ประเด็นในการสอบถามประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษาและองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยบทบาทของครูผู้สอนในการสร้างเสริมจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 คน จำแนกตามข้อมูลทั่วไปดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.53 มีประสบการณ์ในการสอนส่วนใหญ่ 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.86 รองลงมา มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 10 ปี เท่ากับ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.57 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.74 รองลงมาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.79 และ มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 14.47 ตามลำดับ

2. บทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา พบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้าง จริยธรรมของนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการอบรมสั่งสอนเป็นด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนด้านการติดตามผล ก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกันด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

3. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรม ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีการปฏิบัติในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนทั้งในภาพรวมและรายด้านสูงกว่าเพศชาย

4. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการสอน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11- 20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ ในการสอน 1-10 ปีและ 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครู ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิมหาวิทยาลัยต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี กับสูงกว่าปริญญาตรี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพังงา มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 60.53 เพราะฉะนั้นแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพังงา ได้มอบหมายให้ครูผู้หญิงรับผิดชอบในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนมากกว่าครูผู้ชาย ด้านประสบการณ์ในการสอน 11 - 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.86 แสดงให้เห็นว่าครูที่รับผิดชอบในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนมีประสบการณ์ในการสอน อยู่ในระดับกลาง คือมีประสบการณ์ไม่น้อยเกินไปและมีประสบการณ์ ไม่มากเกินไป และระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.74 แสดงให้เห็นว่าครูในปัจจุบันจะจบการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากกว่า ไม่จบปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

2. บทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา พบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญต่อการสร้างเสริมจริยธรรมของนักเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการอบรมสั่งสอนเป็นด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนด้านการติดตามผลก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกันด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความตระหนักและกำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการคิด การเรียนรู้การจัดการเผชิญสถานการณ์จากประสบการณ์จริงและการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน แก้ไขปัญหา ในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรีและมีความสุข สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีจุดมุ่งหมายว่า ให้เกิดการพัฒนายั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย สร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับกระบวนการคิด ทักษะคิด และกระบวนการทำงาน โดยยึด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศแนวใหม่ ที่มุ่งประสิทธิภาพและก้าวตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน โดยเน้นหลักสังคมคุณภาพการยึดหลักความสมดุล ความพอเพียง สามารถสร้างคนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกสาธารณะพึ่งตนเองได้ และให้มีระบบตีโปรงใส มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549) ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ (2548 : 129) ให้ความสำคัญยิ่งต่อการอบรมสั่งสอนจริยธรรม คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสตัดสินใจเลือกวิถีทางของเขาเอง ขั้นตอนเพื่อพิจารณา ประกอบการสอนของครู คือการส่งเสริมให้เด็กเป็นอิสระในการเลือกวิถีทางของตน การช่วยให้เด็กได้ตรวจสอบวิถีทางที่ตนเองเลือกอย่างละเอียดรอบคอบ การช่วยให้เด็กรู้ว่าตัวเองในทัศนะของเขา อะไรคือสิ่งที่ดี ทำไมเขาจึงเลือกทำเช่นนั้น สิ่งที่เขาเห็นว่าดี ผู้อื่นเห็นด้วยหรือไม่ถ้าเขาประกาศให้ผู้อื่นรับรู้การช่วยให้เด็กตรวจสอบการกระทำของเขาว่าถูกต้องเพียงใดหรือไม่ ตรงกับวิถีทางและความดีที่เคยเลือกหรือไม่ กรุณา กุศลาลัย และเรืองอุไร กุศลาลัย (2547 : 52) ได้ให้ความเห็นการเป็น

แบบอย่าง สิ่งที่ครูสอนข้าพเจ้าจากตำรานั้น จำได้น้อยมากและอะไรที่ครูสอนไม่ใช่ตำราแม่นยำ เด็กเรียนรู้ด้วยหูได้มากกว่าด้วยตา การฝึกกายต้องออกกำลังกายฉันใด การออกกำลังกายก็จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องดูชีวิตและความประพฤติของครูเป็นตัวอย่าง สอดคล้องกับ ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์ (2544 : 75) การเรียนรู้โดยการสังเกตแม่บทการเลียนแบบเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทุกขณะในสังคมโดยมีองค์ประกอบหลายประการเป็นตัวร่วมให้เกิดการเลียนแบบหรือเกิดการไม่เลียนแบบของผู้รับแบบการศึกษาอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อการเรียนการสอนน่าจะเป็นการช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและเห็นประโยชน์ ข้อบกพร่อง ข้อควรคำนึงในการใช้แม่แบบเพื่อการเรียนการสอนของครูที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมจริยธรรมให้กับนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและต้องพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธา เพราะสิ่งนี้มีผลต่อการส่งเสริมจริยธรรม ครูอาจารย์จะต้องถือว่า ตนเองสอนอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตามที่ตนสอนนั้นด้วย เช่น เมื่อห้ามเด็กไม่ให้ไต่ลม้วน ครูผู้ชายก็ควรจะดูแลผมของตนมิให้ยาวเกินปกติ การที่ครูทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กนักเรียนนั้นยังช่วยให้การอบรมสั่งสอนของครูเอง และที่ครูคนอื่น ๆ อบรมสั่งสอนเด็กเอาไว้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพ เพราะเมื่อครูทำตนดีตามที่ตนสั่งสอนเด็ก เด็กก็จะทำตามครู ทำให้การอบรมสั่งสอนได้ผล ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ (2542 : 9-10) ได้ให้ความหมาย การติดตามผลว่าการติดตามเพื่อรายงานความก้าวหน้าของความสำเร็จตามแผนเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับ ทั้งนี้มีประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้สอดคล้องกับสิ่งที่คาดหวัง การปลูกฝังพฤติกรรมทางจริยธรรมนั้นไม่ใช่หน้าที่เฉพาะครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นผู้สอนเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกคนที่จะต้องร่วมมือกันสั่งสอนอบรม การสอนจริยธรรมหรือ จริยศึกษามีใช้สอนให้เด็กนักเรียนท่องจำ แต่สอนให้เด็กได้รู้จักวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ยอมรับ สิ่งเหล่านั้นว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะที่จะปฏิบัติตาม เมื่อนักเรียนปฏิบัติแล้วจะต้องมีการติดตามผลเป็นราย ๆ ไป การติดตามผลการสอนโดยเน้นการประเมินจากพฤติกรรมของนักเรียน ควรจัดให้มีการเลือกสรรนักเรียนที่มีมารยาทดี โดยประพฤติดี และอุปนิสัยดีจำนวนหนึ่งขึ้นเป็นประจำทุกปีแล้วยกย่องให้ปรากฏแก่นักเรียนและบุคคลทั่วไป สาโรช บัวศรี (2548 : 62-63) ได้กล่าวสรุปว่าการจัดให้มีแผนควบคุมความประพฤติคือ ผู้ใดกระทำความผิดศีลธรรมหรือละเลย ต้องลงโทษตามสมควรอย่างเคร่งครัด และตรงกันข้ามผู้ประพฤติดีด้านจริยธรรมต้องยกย่องสรรเสริญให้เกียรติเป็นอย่างดี

3. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีการปฏิบัติในการเสริมสร้างจริยธรรมของนักเรียนทั้งในภาพรวมและรายด้านสูงกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนที่เป็นครูผู้หญิงมีบทบาทในการส่งเสริมจริยธรรมละเอียดย่อน มีแบบแผนพฤติกรรมของครูในการปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อจูงใจนักเรียนให้ประพฤติปฏิบัติทั้งกาย วาจา และใจ เร่งเร้าให้นักเรียนกระทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นในสิ่งที่ควรเว้น กระทำในสิ่งที่ควรกระทำ รู้เหตุ รู้ผล ประพฤติและปฏิบัติในทางที่ดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม การอบรมสั่งสอน กระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการโดยวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น ครูบอก แนะนำ สั่งสอน การเป็นแบบอย่าง ครูผู้หญิงประพฤติตนเป็นต้นแบบได้ดีกว่าครูผู้ชาย ทั้งทาง

กาย วาจา ใจ การติดตามผล กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการอบรมสั่งสอน และ
ได้เห็นแบบอย่างที่ดีของครูมาแล้ว ครูผู้หญิงมีจิตใจเข้มแข็ง อุดม และทำได้ดีกว่าครูผู้ชาย

4. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของ
นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรประสบการณ์ในการสอน พบว่า โดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11- 20 ปี มีค่าเฉลี่ยสูง
กว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-10 ปีและ 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็น
ว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ ในการส่งเสริมจริยธรรม 1-10 ปี มีความตั้งใจในการสร้างเสริมจริยธรรมให้กับ
นักเรียนเป็นอย่างดี แต่อาจจะยังขาดกระบวนการที่ได้พบเห็นหรือการฝึกอบรมหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการ
ส่งเสริมจริยธรรม น้อยกว่า ครูที่มีครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11- 20 ปี ส่วนครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ใน
การส่งเสริมจริยธรรม 20 ปีขึ้นไป มีความตั้งใจในการสร้างเสริมจริยธรรมให้กับนักเรียนเป็นอย่างดี แต่อาจจะ
ไม่ทันต่อการพัฒนาของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี น้อยกว่า ครูที่มีประสบการณ์ ในการสอน 11- 20 ปี
สอดคล้องกับคำพูดของ พุทธทาสภิกขุ (2545 : 45) ได้ให้ทรรศนะไว้ว่า ในแผนการศึกษาในปัจจุบันยึดหลัก
การศึกษาเพื่อความอยู่รอด ซึ่งมีได้หมายความว่า ได้สิ่งที่ดีที่สุดในมนุษย์ควรจะได้เพราะการศึกษาเพื่อการอยู่
รอดนั้นเป็นอุดมคติของคนชั่วลาดเพราะมีความหมายถึงแต่ทางวัตถุเท่านั้นการศึกษาจึงต้องเป็นการจัด
การศึกษาเพื่อบรมธรรมเพื่อให้ธรรมะครองโลก เพื่อใส่จริยธรรมลงในจิตใจของนักเรียน มิใช่เพียงเพื่อเอาตัว
รอดเป็นยอดดีเท่านั้น

5. เปรียบเทียบระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนในการเสริมสร้างจริยธรรมของ
นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา ตามตัวแปรระดับการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครู ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติในการเสริมสร้างวินัย
นักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี กับสูง
กว่าปริญญาตรี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่า
ปริญญาตรี มีความตั้งใจในการสร้างเสริมจริยธรรมให้กับนักเรียนเป็นอย่างดีมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาต่ำ
กว่าระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับผลสรุปของกรมวิชาการ (2551 : 119) ได้สรุปว่า จริยธรรมของบุคคลมี
องค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ด้านความรู้ (Moral Reasoning) คือ ความเข้าใจ ในเหตุผลของความถูกต้อง
ออกจากความไม่ถูกต้องได้ด้วยความคิด 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Moral Attitude and Belief) คือ ความ
พึงพอใจ ศรัทธา เลื่อมใส ความนิยมยินดีที่จะรับจริยธรรมมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน 3) ด้าน
พฤติกรรม (Moral Conduct) คือ การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่าจะเกิด
จากอิทธิพลของทั้งสององค์ประกอบข้างต้น

ธนู แสงศักดิ์. (2545 : 84 – 100) ได้กล่าวไว้มานานมาแล้วแต่ก็ยังเชื่อถือได้ว่าลักษณะของครูที่ดีครูที่
มีความรู้ นั้นต้องมี 5 ประการ คือ 1) มีความสัมพันธ์กับนักเรียนดี เอาใจใส่ปัญหาของนักเรียน ไม่แสดง
อารมณ์รุนแรง มีน้ำใจนักกีฬา มีเหตุผล 2) มีความรักในอาชีพครู มีส่วนช่วยแนะนำ เพื่อปรับปรุงการเรียนการ
สอน รับฟังคำแนะนำปรับปรุงตนเองเสมอ ทันสมัยต่อความรู้และกิจกรรมครู เห็นว่าอาชีพครูดี ไม่อ้อมงูมิ และ
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน 3) มีจรรยาครู ไม่แพร่ข่าวลือ ชื่อสัตย์ต่ออาชีพ มีมารยาทในการติดต่อ

ราชการ รักษาความลับของนักเรียน ไม่โฆษณาชวนเชื่อ ไม่นินทาผู้อื่นให้นักเรียนฟัง ไม่เรียกร้อยเงินทองเพื่อตนเอง 4) มีคุณสมบัติส่วนตัวดี มีความซื่อตรง สติปัญญาดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีน้ำใสใจจริง ตรงต่อเวลา เข้าใจระเบียบและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด 5) มีรูปร่างท่าทางดี สะอาด สุภาพเรียบร้อยสามารถ เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาครั้งนี้เทศบาลเมืองพังงา สามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขบทบาทการส่งเสริมจริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพังงาในโอกาสต่อไป
2. เทศบาลเมืองพังงา ควรมอบรางวัล หรือการยกย่องชมเชยสถานศึกษา หรือครูผู้ปฏิบัติในการส่งเสริมจริยธรรม ดีเด่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในระดับเขตพื้นที่เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขบทบาท การส่งเสริมจริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพังงา ในโอกาสต่อไป
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมจริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพังงา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม นักเรียน/เยาวชน